

Titel: document, [Diderichsen-BECH] 001-0030

Citation: "document, [Diderichsen-BECH] 001-0030", i *Louis Hjelmslev og hans kreds*, s. 1.
Onlineudgave fra Louis Hjelmslev og hans kreds: https://tekster.kb.dk/catalog/lh-texts-kapsel_001-shoot-workidUtilg636_0000_001_Diderichsen-BECH_0030/facsimile.pdf
(tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Louis Hjelmslev og hans kreds

Ophavsret: Materialet kan være ophavsretligt beskyttet, og så må du kun bruge det til personlig brug. Hvis ophavsmanden er død for mere end 70 år siden, er værket fri af ophavsret (public domain), og så kan du bruge værket frit. Hvis der er flere ophavsmænd, gælder den længstlevendes dødsår. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

"..... Modens hovedfagstudiet i tysk således står på et højt stadi-
også i sammenligning med andre sprogfag herhjemme, må der være alvorlige nang-
ler ved bifagsuddannelsen, at denne efter resultaterne ved embedseksamen og ik-
ke mindst efter erfaringerne med bifagskandidaterne ved den pædagogiske prøve.
En skærpselse af karaktergivningene ved embedseksamen, der nævnes som en mulighed
i fakultetets skrivelse, er i hvert fald ikke nogen ideel løsning. En tilnærme-
se mellem hoved- og bifagskravene på bekostning af hovedfaget, der nævnes som
en anden mulighed, ville være en afgjort forkert løsning. Snarere kunne man tæn-
ke sig en tilnærmede mellem fagene ved en strukturrendring af bifaget, således
at man genindførte et (meget) begrænset sproghistorisk pensum i bifagsstudiet
som under en tidligere studieordning. En væsentlig mangel ved hovedparten af de
nuværende bifagskandidater - når helt ses bort fra de allersvageste, som sim-
pelthen kan for lidt - er, at deres viden mangler perspektiv; dette viser sig
ikke blot i deres grammatiske kundskaber og i deres aktive og passive sprogbe-
herskelse, som ofte er altfør udvortes, men også i deres litterære viden og i
tekstfortolkningen, hvor forståelse af ordenes værdi ofte mangler på ret grave-
rende måde. Jeg tror, at en genindførelse af et beskodent pensum i middelhøj-
tysk og ældre nyhøjtyak, dog således at teksterne ikke som tidligere udelukkes
de læses med lingvistisk sigte, men med stærk hensyntagen til semantik og stil-
listik, ville være rigtig. Men da et sådant forslag formodentlig vil være i mod-
strid med bestræbelserne for en afkortelse af studietiden, skent det vel ikke
givetvis behøver at være det (iser ikke, hvis det lingvistiske, som ovenfor
nævnt, træder i baggrunden), kan der peges på en anden mulighed. - At aflægge
prøven i praktisk undervisningsferdighed indenfor studietiden, hvorom der ifølge
skrivelsen pkt. 1 er fremsat ønske, vil af mange grunde (studenternes util-
strækkelige faglige viden, deres manglende modenhed, afbræk i det egentlige stu-
dium o.s.) være en misforstået utilitarisme. Men man kunne på anden måde etable-
re en ønskelig forbindelse mellem studium og erhvervsforberedelse. Ved nogle uni-
versiteter i vore nabolande er der - efter hvad jeg ved, oprindelig foranlediget
ved mangelen på universitetslærere - kommet et vist samarbejde i stand mellem
universitet og gymnasieskole. Herhjemme har vi af lignende art i hovedsagen vel
kun assistentundervisningen i praktisk sprogferdighed, der ydermere i reglen væ-
retages af i skolemæssig henseende ret uopøvede kræfter. Mit forslag går ud på,
at der udover denne assistentundervisning i praktisk sprogferdighed og udover al-
lerede eksisterende undervisning i specialdiscipliner ved universitetslektorer
søges udbygget en regelmæssig undervisning af bifagsstuderende ved erfarne gym-
nasialerere. Jeg tænker her især på tekstevelser. Disse evlser skulle i princip
forstå som på gymnasietets øverste trin, dog på et til formålet svarende noget
højere niveau: aktiv indsats fra alle deltagere i evlsen, konsekvent benyttelse
af fremmedsproget, systematisk opøvelse af fremstillingsevnen, selvstændige ar-
bejdsopgaver med i hovedsagen sprogligt sigte m.m. De kunne enten have form som
en propædeutisk gennemgang af en tekst, som professoren i samme eller følgende
semester gjorde til genstand for videnskabelig behandling, eller det kunne være
en tekst (tekster) af en forfatter eller indenfor en periode, der er omme for
professorens forelæsninger. Vigtigt er, at denne undervisning bevidt etableres
som et nyt element i universitetsundervisningen, som et samarbejde mellem uni-
versitet og gymnasieskole, der samtidig med, at den tjener studentens fagstudium
ved at udvide hans kundskabsmæssige basis, tillige lægger grunden for hans
kommende pædagogiske uddannelse. Derfor bør den lægges i hænderne på erfarne læ-
rere, der helt og fuldt går ind for en sådan undervisningsformål, der altså -
det fremhæves påny - skal være af ovennævnte dobbelte natur For det store
flertal af bifagsstuderende ligger der en spore i tilbuddet om en sådan udvidet,
men dirigeret læsning, og den giver dem en bredere basis af litterær og ikke
mindst af sproglig art. Kun yderst få er i besiddelse af en sådan modenhed, at
de gennem deres private læsning alene evner at udbygge deres sproglige viden og
deres sprogferdighed på systematisk vis. Men også for hovedfagsstuderende
i det ovenfor nævnte interval mellem forprøve og embedseksamen vil den foreslåe-
de supplerende undervisningsform kunne være af betydning, bl.a. kan den tænkes
at medvirke til en afkortelse af studietiden og vil i hvert fald også her med-

virke til at slå bro mellem fagstudiet og den påfølgende pædagogiske uddannelse. Jeg mener, at forslaget er realistisk for vore hjemlige forhold, idet det praktiske udgangspunkt kan være en videreudbygning af den allerede eksisterende assistentundervisning til at omfatte flere discipliner, således at resultatet kan blive dels en rationalisering af studiet på områder, der ikke griber ind i studiets videnskabelige hovedformål, og tillige tilvejebringelsen af en organisk kontakt mellem universitet og skole

Jeg slutter med at sammenfatte synspunktet på følgende måde:

"Det nuværende bifagsstudium kan gøres betydelig mere rationelt og formålstjenligt ved etablering af et samarbejde med gymnasieskolens lærerkrafter uden noget omstændigt indgreb i de studiemæssige forhold. Dette vil også for visse discipliners vedkommende gælde for hovedfaget. En sådan tilførelse af skolemæssige aspekter til fagstudiet vil være tidsvarende og vil være af langt større værdi end aflæggelse af de pædagogiske prøver i studietiden."